

Лідерство в управлінні організаціями

Дар'я Зуєва

студентка МЕН-2-ДИСТ,

ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,

e-mail: ZiuevaDD@krok.edu.ua

Оксана Кириченко

науковий керівник, доктор економічних наук,

доцент кафедри управлінських технологій,

ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,

e-mail: oksanaKS@krok.edu.ua,

ORCID: 0000-0001-5244-8323

Мета цього дослідження полягає в розкритті важливості лідерської діяльності для успішної роботи команди, а також в аналізі впливу лідера на організаційні процеси. Ретельний аналіз цих аспектів сприятиме розумінню динаміки внутрішньої роботи колективу та вдосконаленню стратегій управління. Постійні трансформації організацій роблять актуальним розуміння, як лідерство сприяє досягненню цілей та успіху команди. Це дослідження відкриє можливості для розвитку ефективних стратегій управління персоналом у сучасному корпоративному середовищі.

Важливим для успішної роботи колективу є не лише взаємні стосунки, які забезпечують ефективну взаємодію працівників, але й спрямованість їхньої діяльності та використання форм впливу для стимулювання продуктивної праці. Ці аспекти є відповідальністю керівника, який використовує свою владу для впливу на колектив. Керівництво може використовувати як формальні засоби впливу (тут керівника часто сприймають як менеджера або керуючого), так і неформальні. У випадку неформального впливу поняття "керівник" наближається до терміну "лідер". Займання посади керівника підприємства або організації перетворює звичайне спілкування важливим елементом професійної діяльності. Керівник не просто буває "старшим", він володіє управлінськими функціями та повноваженнями. В ідеальному випадку він є одночасно лідером і менеджером в колективі працівників. Часто поняття "керівництво" і "управління" не розрізняють за суттю, хоча вони мають істотні відмінності. Лідерство не виключає і не замінює управління, воно лише доповнює його у тих випадках, коли традиційні методи управління не дають ефективних результатів та не дозволяють досягати поставленої мети ефективно. Відмінності полягають у тому, що керівництво більше орієнтоване на ефективності та досягненні цілей, тоді як управління фокусується на відносини та надихання.

Об'єктивна потреба в керівництві виникає через необхідність забезпечення організації чіткого керівництва, спрямованого на досягнення поставлених цілей та вирішення завдань. Керівництво визначає стратегічні плани, розробляє оптимальні рішення, ефективно використовує ресурси та стимулює співробітників до високої продуктивності. Крім того, керівництво відіграє ключову роль у вирішенні конфліктів, забезпеченні комунікації в організації та адаптації до змін

у зовнішньому середовищі. Це також включає в себе вміння приймати важливі рішення та взаємодіяти з різними зацікавленими сторонами. Узагальнено, керівництво є стратегічним елементом для забезпечення стабільності, розвитку та конкурентоспроможності організації в сучасному бізнес-середовищі.

Психологія особистості керівника глибоко визначає його стиль керівництва та взаємодію з командою. Лідерські якості, такі як визначеність мети, мотивація та емпатія, формують стиль управління. Особистісні особливості визначають, чи обере керівник автократичний, демократичний чи ліберальний підхід. Здатність впоратися із стресом, комунікативні навички та моральні цінності також впливають на ефективність керівництва. Керівник повинен володіти лідерськими якостями, спроможністю приймати важливі рішення та нести відповідальність за їх реалізацію. Важливо мати комунікабельність для ефективного спілкування та здатність емпатії, що сприяє побудові позитивних відносин у команді. Розвинуте стратегічне мислення дозволяє розрізняти довгострокові цілі та розробляти відповідні стратегії. Крім того, адаптабельність до змін, розвинені навички управління та здатність адаптуватися до нових обставин є також важливими аспектами для успішного керівництва. Розуміння цих аспектів сприяє створенню збалансованого та ефективного керівництва в організації. Керівництво вимагає постійного розвитку особистості лідера, його навичок та умінь, спрямованих на підтримку та розвиток команди.

Сучасні теорії визначають важливі аспекти лідерства, такі як мотивація, соціальна взаємодія та адаптивність, які є ключовими для успіху в сучасному корпоративному середовищі. Керівництво виявляється успішним, коли лідери здатні мотивувати свою команду та визнавати її досягнення. Це стимулює високу робочу продуктивність.

Сучасні умови бізнесу та організацій вимагають від лідерів нового підходу до управління, який базується на гнучкості, адаптивності та здатності аналізувати зміни в динамічному оточенні. Гнучкість у лідерстві визначається здатністю лідера адаптуватися до змін в бізнес-середовищі. Це включає у себе готовність до взяття на борт нових ідей, швидку реакцію на виклики та зміну стратегій відповідно до змін у ринкових умовах. Адаптивність передбачає не лише реагування на зміни, але й активне їхнє використання для досягнення стратегічних цілей. Лідер, який володіє адаптивністю, може керувати командою ефективно в різних умовах та ситуаціях. Здатність лідера аналізувати зміни відіграє важливу роль у стратегічному управлінні. Це включає в себе оцінку впливу змін на діяльність організації та вироблення на їхній основі високоякісних стратегій. Лідер, який інтегрує ці принципи, здатний керувати командою в змінному середовищі та досягати стратегічних цілей організації.

У світлі проведеного дослідження можна визначити, що керівництво та лідерство в колективі відіграють вирішальну роль у досягненні спільних цілей та створенні позитивного робочого середовища. Здатність ефективно комунікувати, мотивувати команду, вирішувати конфлікти та створювати відчуття взаємопідтримки виявляється ключовою для лідера. Важливим є

також розподіл обов'язків та делегування завдань, що дозволяє ефективно використовувати потенціал кожного члена команди. Мотивація, справедливість та етичність в керівництві формують корпоративну культуру, сприяють розвитку команди та утриманню високого рівня продуктивності. Урахування цих аспектів у практиці керівництва дозволяє створити ефективний лідерський підхід, спрямований на досягнення успіху як для самого лідера, так і для його команди. Додатково, важливо визначити, що розвиток особистості лідера є постійним інтегральним процесом, який враховує зміни в оточенні, технологічний прогрес та індивідуальні потреби команди. Лідерство, орієнтоване на вирішення завдань та підтримку кожного учасника групи, стає основою для стійкого успіху та створення позитивного впливу в організації. Всі ці аспекти підкреслюють важливість узгодженого та дбайливого керівництва, спрямованого на досягнення спільних цілей та розвиток як індивідуальних, так і групових компетенцій.

Ключові слова: управління; управлінські технології; механізми управління.

Список використаних джерел

1. *Поняття лідерства та керівництва. Освіта.UA.* URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/psychology/10041/> (дата звернення: 16.11.2023).
2. *Кириченко О. С. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВ. "Scientific notes of the University"KROK". 2022. С. 107–115.* URL: <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2022-66-107-115> (дата звернення: 16.11.2023).
3. *Романенко Н. І. Керівництво та лідерство : thesis. 2009.* URL: <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/16397> (дата звернення: 16.11.2023).
4. *Постоян Т. Г., Царичанська К. В. Проблема лідерства та керівництва: теоретичний аспект. Current trends and factors of the development of pedagogical and psychological sciences in ukraine and eu countries. 2020.* URL: <https://doi.org/10.30525/978-9934-588-80-8-1.45> (дата звернення: 16.11.2023).